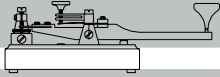

9 1771373 833007

Morsum Magnificat®

Professioneel

reproducieren zonder schriftelijke toelating van de uitgever is verboden www.presscopyrights.be

ISSN 1373 - 833X

Brussel 10 juli 2012

2012-07-10

De Monarchie in de N-VA vuurlijn.

Wil de N-VA het Koningshuis pluimen of is de wet toepasbaar op alle Belgen?

EVER

foto EVER

Theo Francken is vaak moeilijk te verstaan.

Niet over een nacht ijs.

Het moet blijken dat de N-VA met het spitten naar de handel en wandel van de Coburgs, niet over een nacht ijs gaat en inderdaad, zoals Theo Francken van Geert Bourgeois heeft geleerd, zich in het dossier vast bijt.

Nederland.

Belgische politici verwijzen als het in hun politiek kraam van pas komt, maar al te graag naar Nederland. Voor dit colloquium heeft de N-VA -ondermeer- de Nederlandse Professor Willem Konijnenbelt van de

° Slechts een kwart van de Vlaamse bevolking is nog opgezet met de Koning, twintig procent heeft weinig of geen vertrouwen in het Koningshuis en een derde van de ondervraagden heeft zelfs geen mening...

° De N-VA stelt zich vragen bij de bedenkelijke rol die de Koning speelde tijdens de regeringscrises van 2007 en 2011 en zou graag weten welke rol Laken daarin juist heeft gespeeld.

° De omschrijving van de politieke rol van de Koning moet uit de Grondwet geschrapt worden en de Monarch dient enkel en alleen nog een ceremoniële functie te vervullen, er mogen geen adellijke titels meer verleend worden en bestaande mogen niet langer erfelijk zijn.

° De N-VA wil meewerken aan de hervorming van de Monarchie en haar een 21e eeuw kleedje passen.

Dit zijn enkele passages uit de speech van Theo Francken die voor zijn hardnekkigheid verwijst naar zijn politieke leermeester Geert Bourgeois die hem ooit volgende wijze parlementaire raad gaf ; Als je je in een dossier vastbijt en je blijft bijten zullen ze vroeg of laat de waarheid moeten zeggen.

Universiteit Amsterdam ingeschakeld. Belgen kunnen op het gebied van het presenteren en brengen van lezingen inderdaad van de Nederlanders óók nog wat leren, dat heeft deze redactie de laatste maanden bij voordrachten in en om de federale instellingen zelf vastgesteld. Professor Willem Konijnenbelt is hier

het thema " De Koning in de republiek Nederland" komen uiteen zetten en in detail verduidelijken, daarbij wordt aangetoond, dat de Nederlandse Koningin met haar drie paleizen op het eerste gezicht een bescheiden

meer p. 2

Morsum Magnificat® Professioneel

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen zowel online als in geprinte versie verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen, we bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabonnementen ²
 Online -PDF- : 80 euro
 Online sociaal -PDF- : 50 euro
 Losse nummers in kleur : 10 euro
² BTW inclus.

Verantwoordelijke uitgever
 hoofdredacteur :
 Erik Verbeeck
 Postadres :
 Postbus 57 3620 Lanaken.

van p. 1 inkomens heeft en dat het met de transparantie in Nederland nogal meevalt. Ook voor wat betreft het invullen van het koningschap zijn er enige verschillen met België. In Nederland heeft het staatshoofd een louter ceremoniële functie, Nederland kende slechts echte Koninklijke heerschappij van 1814 tot 1830. Vandaag heeft Nederland een niet-politiek staatshoofd waarvan de functie vooral verbindend en stabiliserend is wat bijdraagt aan institutionele stabiliteit.

Koninklijk huis en Koninklijke familie -Nederland-

In Nederland is een duidelijk verschil tussen het Koninklijk huis en de Koninklijke familie. Het koninklijk huis, waarvan sedert de wet lidmaatschap koninklijk huis van 2002, koningin Beatrix het hoofd is, bestaat uit slechts een beperkt aantal leden ; de grondwettelijke troonopvolgers in eerste en tweede graad, de vermoedelijke troonopvolgers en de koning die afstand heeft gedaan. Het begrip Koninklijke familie daarentegen heeft geen enkel wettelijke omkadering en betekent hetzelfde als voor de doorsnee burger als die het over zijn familie heeft.

Functies.

In de eerste plaats fungeert de Nederlandse koningin als staatshoofd wat inhoudt dat zij het Koninkrijk vertegenwoordigt en dat zij op Prinsjesdag -jaarlijks op de derde dinsdag van september- de troonrede uitspreekt die echter wordt opgemaakt door de minister-president. Zij maakt deel uit van de regering maar neemt als zodanig, zoals de grondwet stipuleert, geen deel aan het regeren. Ook is zij voorzitter van de Raad van State, een louter ceremoniële functie, gezien de vicepresident het

materiële voorzitterschap uitoefent. Drie functies die politiek gezien dus niets voorstellen.

Kabinetformatie.

Daarin speelt het Nederlands staatshoofd traditioneel een rol zonder dat daar een wettelijke grondslag voor is. Het staatshoofd stelt na advies van een aantal vaste adviseurs een formateur of informateur aan. Op 2 mei 2012 is er echter een nieuw artikel toegevoegd aan het Reglement van Orde dat erop neerkomt dat een nieuw verkozen kamer zorgt voor de aanstelling van een informateur en formateur en niet langer het staatshoofd. Het is pas na de volgende verkiezingen in september 2012 dat kan worden uitgemaakt of deze formule ook "werkt", in tegengesteld geval zal worden teruggevallen op de oude aanpak.

Debat koningschap.

In Nederland is er weinig draagvlak voor de afschaffing van het koningshuis want 85% van de Nederlandse bevolking is vóór het behoud ervan en alhoewel er de laatste jaren in politiek en staatsrechtelijke kringen enig debat over is geweest, betrof dit slechts "Spielerei". Het heeft wel geleid tot de beperking van de omvang van het koninklijk huis, voor 2002 behoorden immers alle potentiële troonopvolgers en hun echtgenoten ertoe die ook allen recht hadden op een financiële tegemoetkoming.

Toelage.

Het Nederlands staatshoofd krijgt een toelage, net als de leden van het koninklijk huis. Momenteel zijn dat 3 personen ; Koningin Beatrix, de troonopvolger prins Willem-Alexander en zijn echtgenote Maxima. Die toelage bestaat uit een deel salaris en een deel onkostenvergoeding. De koningin krijgt een jaarlijkse inkomens-toelage van 830.000 euro en Willem-

Alexander en zijn echtgenote krijgen elk 246.000 euro per jaar. Daar bovenop komen personeel en materiële kosten die voor Beatrix 4.358.000 euro, voor Willem-Alexander 1.152.000 euro en voor Maxima 384.000 euro bedragen, dat brengt de totaalom voor toelagen en onkosten op een bedrag van jaarlijks 7.216.000 euro ten laste van de staatskas. Deze inkomsten zijn belastingvrij en ook vermogensbelasting is hen vreemd evenals successierechten en schenkingsrechten. De wet voorziet ook dat het staatshoofd 3 paleizen heeft, dat zijn :

1. Paleis Noordeinde, het werkpaleis van het staatshoofd.
2. Huis Ten Bosch, het woonpaleis van de koningin.

Professor Willem Konijnenbelt van de Universiteit Amsterdam bracht "De Koning in de republiek Nederland". Jawel, er is een groot verschil tussen België en Nederland Morsum Magnificat blijft beweren dat de socialist wijlen Joop Den Uil daarin een grote rol speelde.

3. Het paleis op de Dam in Amsterdam, een functioneel paleis dat er moet zijn omdat Amsterdam nu eenmaal de hoofdstad van Nederland is.

Kosten.

Zoals in België zijn ook in Nederland verschillende kosten van het koninklijk huis voor rekening van de verschillende

departementen. Door bezuinigingen her en der bleven die kosten de laatste jaren vrij constant en op de Nederlandse begrotingsstaat werd voor 2012 een bedrag van 26.682.000 euro ingeschreven. Sinds 2011 wordt, om een idee te krijgen wat de betrokkenen "doen voor de kost", ook jaarlijks een jaarverslag gepresenteerd van alle officiële activiteiten van het koninklijk huis, een al met al informatief overzicht.

Republiek of monarchie.

Het was Prof. Dr. Herman Matthijs van de UGent en VUB die een informatieve uiteenzetting gaf omtrent de verschillen in kostencijfers en fiscale regimes van Europese monarchieën en republieken. In veel landen is er t.a.v. de kosten van staatshoofden een gebrek inzake transparantie en openbaarheid van de cijfers. Het meest transparante systeem dat Matthijs ooit is tegengekomen was bij de 5e Franse republiek waar Sarkozy een volledig transparant systeem invoerde, dit volledig in tegenstelling met zijn voorgangers als Chirac. Matthijs onderzocht 8 Europese koningshuizen en 2 republieken.

Spanje.

Spanje hanteert slechts een civiele lijst en er zijn verder geen dotaties. Het systeem is gesloten en zeker niet transparant, evenmin zijn er jaarverslagen. Er bestaat wel een vrijwillige openbaarheid maar geen wettelijke dus het staatshoofd geeft zoveel vrij als hij/zij zelf wil. Er is geen externe controle en naar fiscaliteit zijn er geen uitzonderingen voor het regerende staatshoofd.

meer p. 3

Noorwegen.

Noorwegen, met een overschot op de begroting van 3%, heeft een zeer loyaal systeem en het koningshuis is het best betaalde van Europa. Er bestaat een civiele lijst en er is, behalve voor het staatshoofd ook een dotatie voor de kroonprins. Men kan niet spreken van een erg transparant systeem. Qua fiscaliteit bestaan er uitzonderingsregels voor de leden van de Koninklijke familie die wettelijk zijn vastgelegd, de openbaarheid is vrij beperkt en er is geen externe controle op het geheel van de civiele lijst en de dotaties. Er is wel een eigen jaarverslag dat vrij gedetailleerd is.

Nederland.

Het Nederlandse systeem, dat verder werd toegelicht door Prof. Konijnenbelt, is volgens Prof. Matthijs een opmerkelijke peiler. Opvallend is dat in Nederland ook de echtgenotes een dotaties krijgen, iets wat we alleen kennen in het Verenigd Koninkrijk en Denemarken. Het systeem is, in vergelijking, transparant maar was ooit transparanter, maar het blijft een voorbeeld van transparantie. Er zijn wettelijk vastgelegde regels wat betreft fiscaliteit. Jaarlijks geeft het koningshuis een uitgebreid jaarverslag uit maar in het 160 pagina's tellende boekwerk worden welgeteld slechts 2 bladzijden besteed aan het financiële en budgettaire luik.

Verenigd Koninkrijk.

Het land dat ooit startte met een civiele lijst was het Verenigd Koninkrijk, dat gebeurde op het einde van de 18e eeuw. In het Verenigd Koninkrijk bestaat dus een civiele lijst die momenteel compleet overhoop wordt gegooid want vanaf 1 april volgend jaar wordt overgegaan naar een compleet nieuw systeem. Er blijft een civiele lijst maar die zal worden gerelateerd aan

15% van de opbrengst van de Crown Estate dus, hoe groter de winst van de Crown Estate, hoe beter dat is voor de civiele lijst. De Britse schatkist heeft op die manier geen kosten meer aan de civiele lijst. Het Britse systeem is transparant en er zijn wettelijk vastgelegde fiscale vrijstellingen voor de Koninklijke familie maar zowel de koningin als de kroonprins betalen vrijwillig belastingen. Het koningshuis geeft een jaarverslag uit waarop een beperkte externe controle is.

België.

Het Belgische systeem onderging door de eeuwen heen weinig verandering, het is een traditioneel systeem van een civiele lijst, wat de grondwet ook verplicht. Art. 89 van de grondwet stipuleert dat bij het aantreden van de vorst een civiele lijst vastligt en

foto EVER

Professor Dr. Hendrik Vuye FUNDP Namen "Monarchie of democratie, onverzoebaar of toch niet?"

voor de rest is er wettelijk geen verplichting maar sedert 1853 is het in België de gewoonte dat er ook dotaties zijn voor de andere leden van de Koninklijke familie, de grondwet verplicht dat niet maar men heeft er zich altijd op gebaseerd dat de grondwet dat ook niet verbiedt. Momenteel is het zo dat ook alle drie de kinderen van de koning en ook de koningin-

weduwe een dotatie genieten. Het Belgische systeem is niet transparant en over de fiscaliteit, dat ook gebaseerd is op gewoontes, is weinig bekend. Het Belgisch systeem is niet openbaar en er is geen externe controle, evenmin zijn er jaarverslagen, er is wel een site van het koninklijk huis, maar daar blijft het bij. Kortom een typisch voorbeeld van Belgische openheid.

Denemarken.

Het Deense systeem is een mengelmoes van vanalles en nog wat, er is een civiele lijst maar daarnaast krijgen alle kinderen van het regerend staatshoofd, plus de echtgenotes en echtgenotes een dotatie. Momenteel zijn er in Denemarken 6 personen die een civiele lijst of dotatie genieten. Het systeem is niet transparant, er zijn wettelijk vastgestelde fiscale vrijstellingen voor de koningin en voor de andere leden van de Koninklijke familie. Er is wel een onafhankelijk revisorenrapport waarin de bezittingen en de kosten en opbrengsten van de privé goederen allemaal zijn opgenomen dus qua openbaarheid gaat men in Denemarken zeer ver.

Zweden.

Zweden heeft een systeem dat op veel punten overeenstemt met dat van Spanje. Er is een civiele lijst maar die heeft geen enkele wettelijke basis en wat er voor het overige met dat geld gebeurt, daar is geen enkele controle op. Het systeem is niet transparant en qua fiscaliteit zijn er geen vrijstellingen. Openbaarheid : Er zijn jaarverslagen die deels gecontroleerd worden door het Zweeds Rekenhof. Gesteld kan worden het Zweedse systeem deels openbaar is.

Luxemburg.

Ook Luxemburg heeft, zoals Noorwegen, een zeer loyaal systeem voor allen die

kunnen genieten van een civiele lijst en dotaties. Luxemburg kent weinig financiële problemen en er is een grondwettelijke civiele lijst en de Groothertog, wiens functie puur protocollair is, en de kandidaat Groothertog genieten een dotatie. Er is, zoals in België, weinig transparantie. Er zijn wettelijke vastgelegde fiscale vrijstellingen voor de leden van de Groothertogenlijke familie. De grondwet in Luxemburg bepaalt dat het Luxemburgs Rekenhof externe controle mag uitoefenen op de civiele lijsten en dotaties maar merkwaardig genoeg is dat nog nooit gebeurt.

De Republieken.

Matthijs heeft ervoor gekozen om de republieken Duitsland en Frankrijk door te lichten. Waarom deze twee? Vooreerst om traditionele redenen maar vooral omdat in Frankrijk de president als staatshoofd échte politieke macht heeft terwijl in de Bondsrepubliek de president een puur protocollaire functie heeft.

Duitsland.

Het Duitse systeem is republikeins waar de wedde van de president gekend is, daarnaast zijn er nog de werkingskosten. Het Duitse systeem is deels transparant en er is zowel een interne als externe controle op de aanwending van die middelen. De normale fiscale regels zijn in Duitsland ook van toepassing op de president met exceptie van een aantal vergoedingen die fiscaal zijn vrijgesteld.

Frankrijk.

Het Franse systeem is zeer transparant en dat is dankzij de vorige president Nicolas Sarkozy die het systeem transparant heeft gemaakt. Er kan perfect worden uitgemaakt wat de president kost aan de Franse schatkist en de Franse president is onderworpen aan de normale fiscale regels, behalve voor een aantal

meer p. 4

van p. 3 vergoedingen die vrijgesteld zijn, er zijn jaarverslagen en er is voldoende controle.

Conclusie.

De conclusie die Matthijs moet trekken is dat de door hem onderzochte systemen moeilijk te vergelijken zijn, vaak hebben civiele lijsten en dotaties een historische achtergrond en landen interpreteren deze naar eigen goeddunken, er is dus geen lijn in te trekken, dat laatste geldt ook voor de transparantie en de fiscale regels. Ook de openbaarheid is voor alle landen verschillend en ook daarin is geen vaste lijn te trekken. Alleszins komt Matthijs tot de conclusie dat er qua transparantie en openbaarheid in België nog heel veel werk aan de winkel is.

Vergelijking.

De vergelijking Monarchie en Republiek kan gemaakt worden, in zoverre dat kan gesteld worden dat de wedde van een president lager is dan de civiele lijst voor een staatshoofd. In een republiek bestaan geen dotaties, er wordt enkel betaald voor de president maar een republiek is wel duurder qua pensioenen omdat alle gewezen presidenten een pensioen krijgen, in Frankrijk zijn er dat al vijf en in Duitsland zelfs 6. Dat komt omdat de termijnen van besturen in een republiek veel korter zijn dan in een monarchie waar het staatshoofd tot op hoge leeftijd in functie blijft. Voor wat betreft de toepassing van de fiscale regels zijn er in een republiek weinig uitzonderingen terwijl in sommige monarchieën die er wel zijn. Qua openbaarheid bestaat er in een republiek een parlementaire controle die in een monarchie onbestaande is. Of men nu kiest voor een republiek of een monarchie, er zijn altijd een aantal kosten die blijven : Zowel een president als een koning gaat op reis -Staatbezoeken-, ontvangt buitenlandse staatshoofden,

heeft een wedde, moet een woning en/of kasteel hebben en ook de pensioenen zijn kosten die voor zowel een republiek als voor een monarchie gelden. Dan zijn er nog de kosten voor de veiligheid die moeilijk te vergelijken zijn en die in alle onderzochte landen moeilijk terug te vinden zijn. Omdat er in België omtrent de beveiliging van het staatshoofd parlementaire vragen zijn gesteld, heeft Binnenlandse Zaken een bedrag genoemd dat, afgerond, neerkomt op 15 miljoen euro per jaar voor het staatshoofd en de leden van de Koninklijke familie. Zelfs bij het zeer transparante Franse systeem was het nagenoeg onmogelijk exacte cijfers omtrent beveiliging te vinden.

Monarchie en democratie.

Prof. Dr. Hendrik Vuye, die een indrukwekkend C.V. kan voorleggen, vele publicaties

Ben Weyts en Bart De Wever in een volle zaal

op zijn conto heeft en sedert 2003 staatsrecht en rechten van de mens doceert aan de Universiteit van Namen, gaat dieper en gedetailleerd in op de huidige invulling van het Belgisch koningschap en doet voorstellen om te komen tot een modern koningschap. Daaruit blijkt dat er in België nog heel wat werk aan de winkel is om te komen tot een monarchie van deze tijd. Wij hernemen onderstaand slechts enige toch wel bijzondere, vandaag nog geldende regelingen voor het Belgisch staatshoofd en zijn familieleden.

Contrasten.

Er bestaan, zo begint Vuye zijn lezing, grote contrasten in de regels voor de monarchie tussen Nederland en België. Zoveel transparantie en openheid er in Nederland bestaat, zo weinig bestaat die in België dat is blijven vastzitten in de geldende regels van 1830 toen er nog geen democratie bestond in België en het nationaal congres verkozen werd door één procent van de Belgische bevolking. Het was in 1830 dat het Belgisch Nationaal Congres met een ruime meerderheid koos voor de monarchie die werd verankerd in de grondwet en ze kan slechts worden afgeschaft met een 2/3 meerderheid in het parlement en ook de koning de afschaffing moet goedkeuren. De monarchie heeft dus een staatsrechtelijke legitimiteit maar dat betekent niet dat ze niet dient te worden aangepast aan de standaarden van de moderne democratie, de tijd

rond de hervorming van het kiesstelsel. De Belgische instellingen, staatsmachten en de verhoudingen tussen die staatsmachten bleven ongewijzigd evenals de grondwettelijke regels omtrent de monarchie en dus ook het statuut van de koning. Behalve dat er veel gepalaverd werd over het statuut van de koning in werkgroepen, compleet met hoorzittingen en een in 2009 gepubliceerd verslag met aanbevelingen, is er niets gebeurd. Het is blijkbaar het paleis dat de boot afhoudt, het immers geweten dat Albert II een protocollaire monarchie niet genegen is.

De dotaties.

Zoals reeds eerder aangehaald ontbreekt het in België aan transparantie wat betreft de dotaties, erger nog, er is niet eens een begin van transparantie. De dotaties worden uitgedrukt in een algemeen bedrag zonder onderscheid. Op de algemene uitgavenbegroting staan als aangevraagde kredieten volgende cijfers :

Civiele lijst :

11.272.000 euro.

Prins Filip :

935.000 euro.

Koningin Fabiola :

1.460.000 euro.

Prinses Astrid :

324.000 euro.

Prins Laurent :

311.000 euro.

Dit zijn netto-netto bedragen die bezwaarlijk laag genoemd kunnen worden. Prins Laurent is nog altijd goed voor meer dan 25.000 euro per maand terwijl hij woont in een villa -Clémentine- die eigendom is van de Koninklijke schenking. Ook de dotatie van Koningin Fabiola is bijzonder hoog en het is daarom dat het bureau van de senaat in 2009 een aanbeveling formuleerde dat de dotatie van de overlevende echtgenote van de koning niet hoger mag zijn dan deze van de vermoedelijke troonopvolger.

De uitgaven.

Deze dotaties dekken geenszins alle uitgaven die verband houden met de monarchie, de werkelijke uitgaven

van de sprookjes en sprekende dieren is voorbij en het is dan ook hoog tijd om de Belgische monarchie te moderniseren.

En er gebeurde niets.

De democratie evolueerde weliswaar, er waren grondwetswijzigingen in 1893 en 1920/21, er was de invoering van het algemeen mannenstemrecht maar pas in 1948 werd België een volwaardige democratie toen ook vrouwen stemrecht kregen. Alles lijkt dus in orde maar alle veranderingen draaiden

 meer p. 5

van p. 4 zouden twee maal hoger liggen.

Immers, niet alle kosten worden gedragen door de civiele lijst, zo was er bijvoorbeeld de loonkost van de kabinetchef van de koning, Jacques van Ypersele de Strihou, die vanaf 9 februari 1983 tot aan zijn pensionering op 31 december 2001, gedragen werd door het ministerie van financiën, hij was al die tijd "met bezoldigd verlof voor een opdracht bij de koning". Ook andere ambtenaren en diplomaten worden ter beschikking van de koning gesteld, zelfs de bemanning van het koninklijk jacht wordt aangeleverd en betaald door defensie, kostprijs in 2011 : 11.474,80 euro. Op de webstek monarchie.be vinden we een uitgaventabel van de civiele lijst als volgt uitgesplitst :

- Personeelsuitgaven : 66,6 procent.
- Onderhoud domeinen en meubilair : 12,5 procent.
- Activiteiten, bezoeken : 5,5 procent.
- Verwarming, gas, elektriciteit, water : 4,9 procent.
- Werking van de administratie : 2,6 procent.
- Huishoudelijk uitgaven : 1.6 procent.
- Autopark : 4,5 procent.
- Allerlei -verzekerings...- : 1.8 procent.

De lijst roept meer vragen op dan ze antwoorden geeft en kan bezwaarlijk een toonbeeld van transparantie genoemd worden. Wat gezegd van de kosten voor het wagenpark ; nog altijd goed voor méér dan 42.000 euro per maand, een bijna niet te geloven bedrag dat doet vermoeden dat er iets niet klopt met de verstrekte informatie.

En de Transparantie?

Is het eigenlijk mogelijk een transparante begroting op te maken ? Ja, dat kan. Nederland is daarvan het beste bewijs waar alles veel transparanter is en men zicht heeft op alle kosten van de Koninklijke familie. Momenteel is er in België niet de minste controle op de wijze waarop de civiele

lijst en de dotaties gespendeerd worden, noch door het Rekenhof, noch door een andere instelling. Er werden in 2009 aanbevelingen geformuleerd door het bureau van de senaat die een stapje in de goede richting waren, zo werd voorgesteld dat er een toezicht zou komen door de eerste voorzitter van het Rekenhof op de dotaties en dat jaarlijks een verslag met de activiteiten van algemeen belang door de leden van de Koninklijke familie zou worden vrijgegeven, maar deze aanbevelingen betreffen uitsluitend de dotaties en niet de civiele lijst -toch de grootste hap- en dat terwijl de grondwet helemaal niet verbiedt dat er toezicht wordt uitgeoefend op de bestedingen ten laste van de civiele lijst. Opnieuw zijn de voorstellen van de senaat een typisch Belgisch "willen maar niet kunnen", opnieuw een soort transparantie door geheimhouding.

Fiscaal statuut.

Hierop scoort België beter dan Nederland. In de Nederlandse grondwet wordt namelijk uitdrukkelijk bepaald dat de door het staatshoofd ontvangen uitkeringen ten laste zijn van het Rijk en belastingvrij, ook hetgeen de koning of zijn vermoedelijke opvolger verkrijgt krachtens schenking of erfrecht is vrij van successierecht. Momenteel ligt deze specifieke regeling in Nederland onder vuur en verwacht wordt dat er in de nabije toekomst aan gesleuteld zal worden. In België ontbreekt een wettelijke basis voor een specifieke fiscale behandeling van de Koninklijke familie maar zoals eenieder ondertussen wel weet, zijn niet alle

burgers gelijk voor de fiscale wet. Door enkele recent gestelde parlementaire vragen door N-VA-er Theo Francken en de antwoorden daarop werd duidelijk dat de Koninklijke familie géén inkomstenbelasting betaald op de civiele lijst, noch op de dotaties en dat de aankopen ten laste van de civiele lijst en van de dotaties zijn vrijgesteld van BTW en accijnzen. Zo bestaat er bijvoorbeeld een intussen beruchte "pompe défiscalisée" te Laken waar de Koninklijke familie taxfree kan tanken. Op de inkomsten uit het privé-eigendom betaalt de Koninklijke familie echter wél belastingen, zoals bijvoorbeeld roerende of onroerende voorheffing.

De bevoegdheden.

In een modern koningschap, waar een volk in een democratisch land recht op

Professor Hermans Matthijs VUB en Ugent "Het fiscaal regime van Koningen en Presidenten in Europees perspectief"

heeft, neemt de koning geen beslissingen meer en moet de koning handelen naar de wil van zijn ministers en van zijn volksvertegenwoordigers, wat vandaag voor België nog steeds niet geldt zoals gebleken bij de laatste regeringsvorming. Het was de koning die de touwtjes in handen hield en formateurs, informateurs en dies meer aanstelde zonder daarbij

rekening te houden met de verkiezingsuitslag t.t.z. de Vlaamse verkiezingsuitslag want Vlaanderen stemde op 10 juni niet links terwijl Wallonië dat wél deed en gedurende de formatieperiode stelde de koning gedurende 72,49 procent van de tijd een socialistische oprachthouder aan. Dit strookte misschien wel met de verkiezingsuitslag in Wallonië, maar staat haaks op de verkiezingsuitslag in Vlaanderen.

Besluit.

Wil men tot een moderne monarchie komen, wat in een democratie de logica zelf is, zal de Koninklijke familie zich tevreden moeten stellen met een zuiver protocollaire rol, weliswaar riant vergoed door de Belgische belastingbetaler maar ook, wat het officiële gedeelte betreft, gecontroleerd door diezelfde belastingbetaler. Buurland Nederland bewijst dat het mogelijk is, maar er zal nog veel water naar de Noordzee vloeien vooraleer dat in België werkelijkheid wordt.

NVDR.

Hopelijk is het nu ook duidelijk waarom de N-VA niet is ingegaan op de uitnodiging van de Koning om aanwezig te zijn bij de ondertekening van een reeks wetten in verband met de splitsing van B-H-V.

Het komt ons over dat Laken eerst orde op zaken moet stellen

en de deuren voor iedereen wagenwijd open zetten, niet alleen voor hun politieke slippendragers die duidelijk niet in de rangen van de N-VA moeten worden gezocht. Het Vlaams Belang is blijkbaar niet meer van tel, maar het is ook een schande dat die partij daar niet welkom is, dat is geen democratie.

EVDS ©